

den Bei. Hvis man kunde fortolke hele Folke-thinget bort, er jeg overbevist om, at det kom aldrig igjen; men det er noget vanskeligt. Den Sag er overmaade simpel, saa den skal jeg ikke komme nærmere ind paa, den er drøftet nok. Til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds vil jeg sige, at han har ikke sagt det, saaledes som han nu forklarede det; deri har han taget fejl, men selv om man gik ud fra, at hans Forklaring var rigtig, maa det ærede Medlem loyalt indrømme, at i alt Fald i de sidste 10—12 Aar burde efter hans Udtalelser den Gang, saaledes som det ærede Medlem nu selv forklarede dem, denne Krigsskat være bortfaldet. (Modsigelse). Ja, de Herrer maa misforstaa den finantsielle Stilling, de kunne ikke benegte, at udenfor de ordinære Udgifter have vi i Aaret fra 1ste April 1873 til 1ste April 1883 udredt 8½ Mill. Kr. aarlig til fuldt eller ikke fuldt rentebærende Aktiver, og i de to følgende Finantsaar vil der blive endnu større Overflud. De Herrer kunne ikke negte, at dette er sket, dels paa Grund af, at Krigsskatten er bleven staaende, og dels paa Grund af, at vi ivoerigt ved forskellige andre Skatter have krævet større Afgifter, end vi have behøvet, og naar der hersker Uretfærdighed, som der gjør, i Fordelingen af Skatterne, er denne Uretfærdighed til Skade for Smaaafolk. Den har bevirket en større Indtægt i Kassen, end vi have behøvet, og derigjennem have vi forstaaet os en Formuestilling, som ingen fornuftig Finantsminister vilde have taget af de løbende Statsindtægter. Det kunne de Herrer ikke komme fra, det er uomtvisteligt; men naar det er saa, kan det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad), selv om han vil have en nok saa god løbende Balance Aar for Aar, ikke komme fra, at han for 10 Aar siden, i Kraft af sin Fortolkning af de Ord, han sagde den Gang, har ønsket denne Skat bort. Dog, selv naar han nu kommer 10 Aar efter, at det burde være sket, til at staa overfor Spørgsmaalet om Afstæffelse, saa holder det ærede Medlem endda derpaa. Men, igangse vist, det ærede Medlem har jo ogsaa forandret sig en Del siden den Tid. . . Han er bleven bedre, siger det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev). Ja, maaske efter det ærede Medlems Mening; men jeg antager, at det ærede Medlem, da han hørte hjemme i Frederiks, stod nærmere ved de Anstuelser, vi forkynde, end nu, da han hører hjemme i Rasino.

Rimestad: Jeg tror, at det var tydeligt nok, hvad jeg før bemærkede med Hensyn til Landstingets Beslutning, at jeg nemlig mente;

at det ikke vilde være heldigt her at indlade sig paa en Drøftelse af Formuleringen af de Udtryk, hvori en Beslutning er taget i det andet Thing; og jeg er fremdeles af den Mening, at dermed staaer ikke i Strid, hvad jeg derefter gjorde, nemlig at prøve paa at forklare de Betragtninger, som laa til Grund for Beslutningens Indhold. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) opfordrede mig til at nævne en Udtalelse, en Beslutning fra et af Thingene siden 1849, som var saa nærgaaende som denne, saa finder jeg saa meget mindre Anledning til at efterkomme denne Opfordring, som jeg ikke finder, der var noget nærgaaende i denne Landstingsbeslutning. Jeg finder, det kunde vistnok være sagt i den som en større Tydeliggjørelse, at det ikke fandt Anledning til nu paa ottende Maaned at indlade sig paa en Forhandling om Toldloven paa et Grundlag, som ikke frembød nogen Mulighed for et Resultat. Men det har man hidtil af Grunde, som nærmest maa betegnes som Høflighedsgrunde, ikke indladt sig paa, og jeg ser ivoerigt ikke, at der ellers er noget saa nærgaaende deri, at Landstinget for sit Bedkommende mener, at det vilde være uforvarligt at knytte denne Traktat, som skal afgjøres, og som foreligger, til et Lovforslag, hvis Afgjørelse er aldeles uvis. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds ivoerigt bemærkede, at den Skjæbne, som Sagen nu havde faaet, var det bedste Forsvar for, at Folkethinget har ladet Sagen ligge i saa mange Maaneder, saa tror jeg, han deri tager storligen fejl. Det forekommer mig netop, at det, at Sagen ikke har kunnet nyde nogen som helst Fremme, netop hænger sammen med, at man har ladet den ligge uørt i 6—7 Maaneder, og at man da først sender den til Landstinget, og det endda paa et Grundlag, som man maatte vide i høj Grad divergerer fra Landstingets Opfattelse, og det endog meget mere end Folkethingets tidligere Forslag. Havde man behandlet Sagen i den Tid, da der var Anledning til at gjøre det, og da den forelaa, saa vilde man, selv om man havde sendt den til Landstinget i en Skikkelse, som var i den Grad, som man vidste, uantagelig for Landstinget, dog have haft Tid nok til hyderligere Forhandling og Drøftelse af denne Sag. Men netop den Omstændighed, at man har ladet den ligge i 7 Maaneder og saa først sender den over i en for det andet Thing ganske uantagelig Skikkelse, det har netop været den sande Aarsag til, at Sagen ikke har kunnet nyde Fremme i denne Samling. Naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds endvidere udtalte, at det ikke dreiede sig om Vedtagelse eller Af-